

12. Hloviuk I.V. "Temporary access to objects and documents as a measure to ensure the criminal proceeding aimed at collecting and verifying evidence" / I.V. Hloviuk, S.V. Andrusenko // *Porivnyal'no-analitichne pravo*. – 2013. – № 3-2. – P. 293-297.
13. "On some issues of judicial control by investigating judge of the trial court over compliance with the rights, freedoms and interests of individuals in applying measures to ensure the criminal proceedings": Letter of the Supreme Court of Ukraine for Civil and Criminal Cases of 05.04.2013 № 223-558/0/4-13 [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0558740-13>
14. "Generalization of practice of consideration of petitions on granting temporary access to the documents and things by investigating judges of general courts of Kirovohrad Oblast as of 10/01/2013, prepared by the team for the study, analysis and synthesis of the practice of application of the Criminal Procedure Code of Ukraine by the Criminal Court of Appeal of Kirovohrad Oblast" [Electronic resource]. – Access mode : <http://kra.court.gov.ua/sud1190/150/1564>
15. "Decision of the Chervonozavodsky District Court of Kharkiv of 17.01.2014 on the case № 646/12237/13-к (criminal proceeding № 1-кп/646/121/2014)" [Electronic resource]. – Access mode : <http://pravoscope.com/act-uxvala-sudu-646-12237-13-k-blaga-i-s-17-01-2014-porushennya-pravil-bezpeki-dorozhnogo-ruxu-abo-ekspl-s>
16. "Decision of the Chuhuiv District Court of Kharkiv Oblast of 17.03.2014 on case № 636/902/14-к (criminal proceeding № 1-кк/636/51/14)" [Electronic resource]. – Access mode : <http://pravoscope.com/act-uxvala-sudu-636-902-14-k-gumennij-z-i-17-03-2014-neviznachenno-s>.

УДК 343.13

ПІДСТАВИ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ВИТРЕБУВАННЯ РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ

Сліпченко В.І., к.ю.н., доцент

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
просп. Гагаріна, 26, м. Дніпропетровськ, Україна
slipchenko2006@rambler.ru*

У статті досліджуються наявні шляхи збирання доказів у порядку, передбаченому ст.93 Кримінального процесуального кодексу України. Автор обґрунтовує тезу, що витребування речей і документів є самостійним засобом збирання доказів поряд із тимчасовим доступом до речей і документів, обшуком та оглядом. Витребування як засіб збирання доказів мають право застосовувати з власної ініціативи сторони кримінального провадження, потерпілий та представник юридичної особи за умови добровільної згоди передання таких речей чи документів або їх копій. Вказуються їх спільні й відмінні риси, акцентується увага на тому, що в ч.ч.2 та 3 ст.93 Кримінального процесуального кодексу України для сторін передбачаються як однакові, так і різні засоби збирання доказів. Доведено, що сторона захисту, потерпілий і представник юридичної особи має право витребувати й отримувати лише копії, а не оригінали документів, оскільки правом витребування й отримання оригіналів документів наділено лише сторону обвинувачення. Запропоновано шляхи оптимізації слідчо-судової практики з метою забезпечення належного рівня фіксації як самої процесуальної дії, так і її результатів. Обґрунтовано доцільність використання таких протоколів, як «Протокол добровільного витребування речей і документів» та «Протокол отримання речей і документів».

Ключові слова: речі, документи, докази, збирання доказів, витребування, отримання, процесуальні дії, процесуальна фіксація.

ОСНОВАНИЯ И ПРОЦЕССУАЛЬНЫЙ ПОРЯДОК ИСТРЕБОВАНИЯ ВЕЩЕЙ И ДОКУМЕНТОВ

Слипченко В.И.

*Днепропетровский государственный университет внутренних дел,
просп. Гагарина, 26, г. Днепропетровск, Украина
slipchenko2006@rambler.ru*

В статье исследуются имеющиеся пути сбора доказательств в порядке, предусмотренном ст.93 Уголовного процессуального кодекса Украины. Автор обосновывает тезис, что истребование вещей и документов является самостоятельным средством собирания доказательств наряду с временным доступом к вещам и документам, обыском и осмотром. Истребование как средство сбора доказательств имеют право применять по собственной инициативе стороны уголовного производства, потерпевший и представитель юридического лица при условии добровольного согласия передачи таких вещей или документов или их копий. Указываются их общие и отличительные черты, акцентируется внимание на том, что в ч.ч.2 и 3 ст.93 Уголовного процессуального кодекса Украины для сторон предусматриваются как одинаковые, так и различные средства сбора доказательств. Доказано, что сторона защиты, потерпевший и представитель юридического лица имеют право истребовать и получать только копии, а не оригиналы документов, поскольку правом истребования и получения оригиналов документов наделена только сторона обвинения. Предложены пути оптимизации следственно-судебной практики с целью обеспечения надлежащего уровня фиксации как самого процессуального действия, так и его результатов. Обосновывается целесообразность использования таких протоколов, как «Протокол добровольного истребования вещей и документов» и «Протокол получения вещей и документов».

Ключевые слова: вещи, документы, доказательства, сбор доказательств, истребование, получение, процессуальные действия, процессуальная фиксация.

FOUNDATIONS AND PROCEDURAL ORDER OF REQUESTING OF OBJECTS AND DOCUMENTS

Slipchenko V.I.

*Dnepropetrovsk state university of internal affairs, ave. Gagarin, 26, Dnipropetrovsk, Ukraine
slipchenko2006@rambler.ru*

This article examines and established existing ways of gathering evidence in the order prescribed by art.93 Criminal Procedural Code of Ukraine. The author argues that requesting objects and documents is an independent means for gathering evidence, near the temporary access to things and documents, search and review. Sides of criminal proceedings, victims and representatives of legal entity are eligible to apply its own initiative requesting as a means of gathering evidence, provided voluntary consent transmission of things or documents or their copies. Points to the need to distinguish such concepts as «requesting» and «receiving» for the needs of practice. The author points out their differences and similarities, emphasizes, that in p.p.2, 3 art.93 Criminal Procedural Code of Ukraine for the sides stipulated as the same and the different means of gathering evidence. It is proved that the defense, the victim and the representative of the legal entity is entitled to request and receive copies only, not original documents, since only the prosecution authorized to requesting and receiving originals of the documents. Proposes the ways of optimization the investigative and judicial practice for the proper level of fixation, as procedural action well as its results. The author proves the feasibility of using such protocols as «Protocol voluntary requesting things and documents» and «Protocol receiving things and documents». Also the author proved that according to the requirements of p. 2 art. 100 Criminal Procedural Code of Ukraine, process of forming of evidence after their requesting, receiving or seizure is not completed and continues through their review, photography and a detailed description in a separate protocol of review. The author has established that procedural obligation handling of documents or physical evidence specified in p. 2 art. 100 Criminal Procedural Code of Ukraine provides only for the investigator and prosecutor.

Key words: objects, documents, evidence, gathering evidence, requesting, receiving, procedural actions, procedural fixation.

Застосування на практиці окремих положень Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) привело до створення сталої слідчо-судової практики, поступово усунуло розбіжності в неоднозначному тлумаченні його окремих норм суб'єктами правозастосування, що свідчить про існування динаміки переходу від обвинувальної до змагальної моделі кримінального процесу. Однак і досі трапляються випадки неправильного, помилкового застосування або взагалі незастосування досить простих, здавалося б, положень

КПК України, а саме ст.93, яка регламентує загальний порядок збирання доказів. Існування вказаної проблеми пов'язане з тим, що поряд зі ст.93 КПК України, яка наводить вичерпність *суб'єктів* і можливі *шляхи збирання доказів*, законодавцем передбачається глава 15 КПК України, а також ст.ст.234 та 237 КПК України, що на практиці призвело до нівелювання наявної можливості (права) збирання й отримання доказів на підставі ч.ч.2 та 3 ст.93 КПК України.

За основу дослідження взято наявні науково-практичні коментарі Кримінального процесуального кодексу України [1, с. 274-281; 2, с. 263-266; 3, с. 279-280], навчальні посібники й підручники [4, с. 100-102, 130-133; 5, с. 123-125; 6, с. 195-205], веб-сайти та інтернет-блоги практиків [7; 8; 9, с. 6; 10], методичні рекомендації [11; 12], а також роз'яснення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – ВССУ) [13]. Однак проаналізовані роботи учених і практиків за своїм змістом відображають абсолютно різні теоретичні підходи й результати щодо тлумачення положень ст. 93 КПК України, у яких, наприклад, зазначається таке: її вимоги носять більш роз'яснювальний характер, ніж правозастосовний [7]; положення розглядуваної норми не слід визнавати нормами прямої дії, оскільки передбачається глава 15 КПК України [10]; вказаним правом витребування речей і документів наділяється лише слідчий, який не може передавати його іншому підрозділу, наприклад оперативному [8]; її положення можуть застосовуватися і стороною обвинувачення, і стороною захисту як самостійний та рівноцінний засіб збирання доказів [1, с. 280; 2, с. 264; 3, с. 280; 5, с. 124] тощо. Водночас слід зазначити, що в жодній зі згаданих праць не розкриваються умови застосування та належний процесуальний порядок фіксації результатів добровільного витребування речей або документів у порядку, передбаченому ст.93 КПК України, що й зумовило вибір теми нашого дослідження та свідчить про його актуальність.

Метою статті є з'ясування підстав і процесуального порядку витребування речей і документів у спосіб, передбачений ст.93 КПК України. Завданнями дослідження є встановлення наявності нормативних підстав проведення витребування речей і документів, а також з'ясування належного процесуального порядку фіксації результатів проведення витребування речей і документів у порядку, передбаченому ст.93 КПК України.

Потребують усунення наявні в теорії та на практиці будь-які можливі підстави для дискусії щодо того, чи передбачається в ст.93 КПК України такий самостійний спосіб збирання доказів, як їх отримання шляхом добровільного витребування, або ж вказана норма має лише роз'яснювальний характер, оскільки, як помилково вважає більшість практиків, єдиними «процесуально правильними» способами збирання доказів, які знаходяться (перебувають) у розпорядженні конкретної юридичної чи фізичної особи, є, по-перше, проведення тимчасового доступу до речей і документів у порядку, передбаченому главою 15 КПК України, а по-друге, застосування обшуку (ст.234 КПК України) або огляду (ст.237 КПК України), коли за наслідками їх проведення дозволене вилучення речей і документів, які стосуються кримінального провадження (ч.2 ст.167 КПК України), або предметів, вилучених законом з обігу. Для цього вважаємо за доцільне навести п.18 інформаційного листа ВССУ від 05.04.2013 р. № 223-558/0/4-13 [13]. Так, судова палата в кримінальних справах ВССУ вказує на те, що з огляду на зміст положень ч.1 ст.86, ч.ч.2 та 3 ст.93 КПК України застосування стороною кримінального провадження такого способу збирання доказів, як вилучення речей чи документів (ч.7 ст.163 КПК України) під час отримання доступу до речей і документів, може здійснюватися в таких випадках:

- 1) особа, у володінні якої перебувають речі або документи, не бажає добровільно передати їх стороні кримінального провадження, або є підстави вважати, що вона не здійснить таку передачу добровільно після отримання відповідного запиту чи намагатиметься змінити або знищити відповідні речі чи документи;

- 2) згідно зі ст.162 КПК України речі й документи містять охоронювану законом таємницю, і таке вилучення необхідне для досягнення мети застосування цього заходу забезпечення. В інших випадках сторона кримінального провадження може витребувати й отримати речі або документи за умови їх добровільного надання володільцем без застосування процедури, передбаченої главою 15 КПК України [13].

В обґрунтування викладеного твердження та вказаної правової позиції ВССУ доцільно навести думку М.Є. Шумила та М.А. Погорецького в коментарі до ст.93 КПК України: «Витребування – це пред'явлення письмової або усної вимоги сторонами обвинувачення чи захисту посадовим особам і громадянам про надання письмових документів чи предметів; виконання вимог адресатами; прийняття сторонами обвинувачення й захисту об'єктів і фіксація цієї дії в кримінальному провадженні» [1, с. 280]. У цілому погоджуючись із наведеним тлумаченням поняття витребування, слід зауважити, що кримінальний процес не може бути усним на досудовому етапі провадження та потребує постійної й належної процесуальної фіксації; у зв'язку із цим передбачене в ч.ч.2 та 3 ст.93 КПК України право сторін на витребування речей і документів виникає в них лише після подання адресату належним чином оформленого письмового запиту з мотивуванням необхідності його добровільного виконання.

Отже, доцільно зробити висновок, що для застосування положень ст. 93 КПК України на практиці саме з метою *витребування* необхідним є дотримання низки характерних вимог, до яких слід віднести такі:

- внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР) про початок кримінального провадження;
- письмове оформлення вимоги про витребування та передання її адресату;
- добровільність виконання вимоги про витребування речей, документів, їх копій або інших відомостей.

У зв'язку із цим абсолютно помилковою є позиція практиків, які намагаються застосувати положення ч.2 ст.93 КПК України для збирання доказів шляхом винесення «Постанови про витребування доказів» [14, с. 5-6]. Ні вказаний процесуальний документ, ні його назва не мають нічого спільного з положеннями ст.93 КПК України, а є лише невдалою спробою реанімувати окремі положення Кримінально-процесуального кодексу України 1960 р., що за новим КПК України 2012 р. є недопустимим.

Із цього приводу окремі вчені слушно зазначають, що витребування слід застосовувати в таких випадках: якщо відомо, у кого або де саме зберігаються предмет чи документ; якщо відсутня загроза того, що документ чи предмет будуть знищені або буде внесено зміни до них у період між вимогою й доставлянням об'єкта [1, с. 280-281].

Однак автори жодного з аналізованих нами коментарів КПК України [1; 2; 3] не звертають увагу на принципову різницю в межах отримання відомостей стороною обвинувачення (ч.2 ст.93) та стороною захисту, потерпілим і представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження (ч.3 ст.93). Зокрема, у ч.2 ст.93 КПК України вказано, що сторона обвинувачення має право витребувати й отримати *документи*, а в ч.3 ст.93 КПК України мова йде вже про витребування й отримання *копій документів*, що має принципове значення та деталізує право відповідних суб'єктів на збирання доказів. В іншій частині положення ст.93 КПК України щодо права сторін на збирання доказів шляхом їх витребування є ідентичними, зокрема, до них віднесено витребування речей, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок. За таких процесуальних умов стає очевидним, що помилкове витребування захисником, підозрюваним, потерпілим або представником юридичної особи не копії, а саме оригіналу документа призведе в подальшому до визнання такого доказу неналежним і недопустимим.

Також вважаємо за доцільне закцентувати увагу на необхідності розмежування на практиці понять «витребування» та «отримання», оскільки вони є двома принципово різними (самостійними) процесуальними засобами збирання доказів. Якщо зміст першого вже було детально з'ясовано нами вище (він свідчить про його принципово ініціативний, пошуковий і добровільний характер), то зараз з'ясуємо значення поняття «отримання». Так, на думку вчених, під «отриманням» слід розуміти самостійний процес доставляння стороні обвинувачення чи захисту юридичними або фізичними особами письмових документів чи їх копій (з урахуванням наведеного вище уточнення – В. С.), а також предметів із проханням приєднати їх до матеріалів кримінального провадження [1, с. 281]. Тобто для «отримання» характерним є не ініціювання вказаного порядку збирання доказів, а процесуальна фіксація постфактум волі (рішення) іншого учасника про необхідність добровільної передачі таких матеріалів потенційно зацікавленому суб'єкту кримінально-процесуальних відносин із метою приєднання їх до матеріалів кримінального провадження (наприклад, потерпілого, свідка, підозрюваного тощо). Отже, якщо вести мову про необхідність процесуального оформлення «витребування» та «отримання» речей або документів (чи їх копій), то вказані процесуальні документи будуть мати різну назву. Так, ми вважаємо, що результати ініціювання добровільного витребування на підставі письмового запиту потрібно фіксувати в «*Протоколі добровільного витребування речей і документів*», тоді як результати отримання доказів повинні оформлюватися «*Протоколом отримання речей і документів*». Крім того, не слід забувати, що складення відповідного протоколу саме по собі не завершує процес формування доказу, оскільки речовий доказ чи документ, наданий добровільно або на підставі судового рішення, повинен оглядатися, фотографуватися та докладно описуватися в протоколі огляду згідно з вимогами ч.2 ст.100 КПК України. Однак слід враховувати, що наведений у ч.2 ст.100 КПК України процесуальний обов'язок поводження з документами або речовими доказами встановлюється лише для слідчого й прокурора та не поширює свою дію на сторону захисту, потерпілого й представника юридичної особи.

Таким чином, слід зазначити, що кримінальні процесуальні правовідносини, незважаючи на свій імперативний і примусовий характер, є досить динамічними. З огляду на наявну слідчу ситуацію (сприятливі чи несприятливі умови розслідування, очевидність чи неочевидність вчинення злочину) вони передбачають можливість як добровільного, так і примусового порядку збирання доказів. У зв'язку із цим аналіз у системному взаємозв'язку положень ст.93 КПК України дає можливість дійти висновку, що збирання доказів стороною обвинувачення може здійснюватися шляхом їх витребування й отримання, проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, проведення процесуальних дій та за результатами міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. Водночас процесуальні можливості сторони захисту, потерпілого й представника юридичної особи щодо збирання доказів в Україні є значно вужчими, що пов'язується з наявною моделлю кримінального процесу. На нашу думку, ці процеси можуть зводитися до витребування й отримання доказів (з певним уточненням щодо копій, а не оригіналів документів), ініціювання проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, проведення окремих видів процесуальних дій та інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

Також слід враховувати, що «витребування» й «отримання» відомостей, речей і документів є самостійними засобами збирання доказів поряд із тимчасовим доступом до речей і документів, обшуком або оглядом. Вказані процесуальні дії, застосовані в порядку ст.93 КПК України, мають як спільні, так і відмінні риси. До спільних рис слід віднести такі: 1) можливість їх проведення лише після внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР; 2) обов'язкове фіксування результатів їх проведення; 3) добровільність їх проведення (застосування). До відмінних рис слід віднести такі: 1) можливість застосування саме витребування має ініціативний характер із боку сторони кримінального провадження, тоді як рішення про отримання (надання) речей, документів чи

відомостей має суто добровільний характер; 2) для витребування потрібен спочатку запит, а вже потім складення протоколу добровільного витребування речей і документів, тоді як отримання не передбачає наявності запиту, а виключно залежить від волі особи, яка за власним бажанням хоче видати речі чи документи стороні провадження.

Наведений аналіз окремих положень ст.93 КПК України не вирішує всієї можливої проблематики та зобов'язує нас окремо дослідити порядок ініціювання стороною захисту проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, а також з'ясувати процесуальний порядок та наявні види проведення інших процесуальних дій, що здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : наук.-практ. коментар : у 2 т. / [О.М. Бандурка, Є.М. Блажівський, Є.П. Бурдоль та ін.]; за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, А.В. Портнова. – Х. : Право, 2012. – Т. 1. – 2012. – 768 с.
2. Уголовный процессуальный кодекс Украины : науч.-практ. комментарий / отв. ред. : С.В. Кивалов, С.Н. Мищенко, В.Ю. Захарченко. – Х. : Одиссей, 2013. – 1184 с.
3. Науково-практичний коментар Кримінально-процесуального кодексу України : у 3 т / за ред. О.В. Стовби. – Х. : Алерта, 2013. – Т. 1. – 2013. – 578 с.
4. Кримінальний процес : навч. посібник / Л.М. Лобойко, О.А. Банчук. – К. : Ваіте, 2014. – 280 с.
5. Кримінальний процес : підручник / В.В. Коваленко, Л.Д. Удалова, Д.П. Письменний та ін. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 544 с.
6. Кримінальний процес України : підручник / за ред. Ю.М. Грошевого, В.Я. Тація, В.П. Пшонки. – Х. : Право, 2013. – 824 с.
7. Суровцов А.Ю. Порядок надання документів на запит правоохоронних органів [Електронний ресурс] / А.Ю. Суровцов // Інформаційний веб-сайт «Правова допомога – 3222». – Режим доступу : <http://3222.ua/article/.htm>
8. Запит про надання копій документів УБОЗ на підставі доручення слідчого [Електронний ресурс] // Персональний сайт М.С. Драюка. – Режим доступу : <http://dray.ucoz.com/news/>.
9. Касько В.В. Реалізація принципу змагальності під час досудового розслідування. Рівність можливостей сторін кримінального провадження зі збирання доказів : міф чи реальність? [Електронний ресурс] / В.В. Касько. – Режим доступу : <http://pravo.ua/docs/events/06/05.pdf>.
10. Песков В.С. Новий КПК очима практиків [Електронний ресурс] / В.С. Песков // Інформаційний веб-сайт «WEB-кафедра права Сергія Оверчука». – Режим доступу : http://kafedr.at.ua/publ/mnenie_ehksperta/novij_kpk_ochima_praktikiv_pershi_pidsumki_zas_tosuvannja/2-1-0-158.
11. Сліпченко В.І. Заходи забезпечення кримінального провадження : процесуальний порядок, особливості та проблеми застосування під час досудового розслідування : метод. рекомендації / В.І. Сліпченко. – Дніпропетровськ : ДДУВС, 2014. – 82 с.
12. Особливості застосування заходів забезпечення кримінального провадження : метод. рекомендації / Л.М. Кирій, О.О. Крюков, В.В. Бурлака, С.Л. Деревянків. – К. : ГСУ МВС України, 2013. – 81 с.
13. Про деякі питання здійснення слідчим суддею суду першої інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження : Інформаційний лист Вищого

спеціалізованого суду України від 05.04.2013 р. № 223-558/0/4-13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0558740-13>.

14. Деякі актуальні питання податкових та інших перевірок суб'єктів господарювання. Умови відкриття кримінальних проваджень та кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків відповідно до норм КПК України 2012 р. : приклади процесуальних документів слідчих, прокурорів, слідчих суддів та рішень адміністративних судів // Бібліотека адвокатського об'єднання «Яр.ВАЛ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://yandex.ua>.

REFERENCES

1. *Kriminal'niy procesual'niy kodeks Ukraine. Naukovo-praktichniy komentar : v 2 t.* [Criminal code of practice of Ukraine : scientific-practical comment : in 2 vol.] / O.M. Bandurka, Y.M. Blazhivskiyi, Y.P. Burdol et al. ; eds. V.Y. Tatsii, V.P. Pshonka. A.V. Portnova. – Kharkiv : Pravo, 2012. – Vol. 1. – 768 p.
2. *Ugolovnyy processual'nyy kodeks Ukraine : nauchno-prakticheskii kommentariy* [Criminal code of practice of Ukraine : scientific-practical comment] / eds. : S.V. Kivalov, S.N. Mishchenko, V.Y. Zakharchenko. – Kharkiv : Odissey, 2013. – 1184 p.
3. *Naukovo-praktichniy komentar Kriminal'no-procesual'nogo kodeksu Ukraine : u 3 t.* [Scientific-practical comment of the Criminal-practice code of Ukraine : in 3 vol.] / ed. O.V. Stovba. – Kharkiv : Alerta, 2013. – Vol. 1. – 578 p.
4. *Kriminal'niy process : navchal'niy posibnik* [Criminal procedure : train aid] / L.M. Loboiko, O.A. Banchuk. – Kyiv : Vaite, 2014. – 280 p.
5. *Kriminal'niy proces : pidruchnik* [Criminal procedure : textbook] / V.V. Kovalenko, L.D. Udalova, D.P. Pysmennyi et al. – Kyiv : Centr of uchbovoy literaturi, 2013. – 544 p.
6. *Kriminal'niy proces Ukraine : pidruchnik* [Criminal procedure of Ukraine : textbook] / eds. Y.M. Hroshevyi, V.Y. Tatsii, V.P. Pshonka. – Kharkiv : Pravo, 2013. – 824 p.
7. Surovtsov A.Y. “The procedure of documents presentation at the request of law enforcement agencies” [Electronic resource] / A.Y. Surovtsov // An informative web site is the «Legal aid – 3222». – Access mode : <http://3222.ua/article/.htm>
8. “Request for presentation of copies of the documents to the Directorate for Combating Organised Crime on the basis of investigator’s order” [Electronic resource] // Personal site Drayuka M.S. – Access mode : <http://dray.ucoz.com/news/>.
9. Kasko V. “Implementation of the principle of competition during the pre-trial investigation. Equal opportunities of parties to criminal proceedings for the collection of evidence : Myth or reality?” [Electronic resource] / V. Kasko. – Access mode : <http://pravo.ua/docs/events/06/05.pdf>.
10. Peskov V. “New Criminal Procedure Code from practical perspective” [Electronic resource] / V. Peskov // An informative web site is a «web-department of right for Serhij Overchuk». – Access mode : <http://kafedr.at.ua/publ/>.
11. Slipchenko V.I The measures of ensuring criminal proceedings : procedural order, features and problems of application during the pre-trial investigation : guidelines / V.I. Slipchenko. – Dnipropetrovsk : DDUVS, 2014. – 82 p.
12. *Osoblivosti zastosuvannya zakhodiv zabezpechennya kriminal'nogo provadzhennya : metode rekomendatsii* [Features of the application of measures to ensure criminal proceedings] / L.M. Kyrii, O.O. Kriukov, V.V. Burlaka, S.L. Dereviankiv. – Kyiv : GSU of MVS of Ukraine, 2013. – 81 p.

13. "On some issues of judicial control over compliance with the rights, freedoms and interests of individuals in applying measures to ensure the criminal proceedings by the investigating judge of the trial court" : Newsletter of the Supreme Court of Ukraine № 223-558/0/4-13 of 05.04.2013 [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/>.
14. "Examples of procedural documents of investigators, prosecutors, investigating judges and decisions of administrative courts to the theme" : "Some current issues of tax audits and other examinations of economic entities. Conditions for opening criminal proceedings and criminal liability for tax evasion in accordance with the Criminal Procedure Code of Ukraine of 2012" [Electronic resource] // A library of advocate association is «Yar.VAL». – Access mode : <http://yandex.ua>.

УДК 343.137

ПІДСТАВИ ДЛЯ ОБ'ЄДНАННЯ ТА ВИДІЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ У КОНТЕКСТІ ЗАСАДИ ЗАКОННОСТІ

Козій В.В., доцент

*Національна академія прокуратури України, вул. Мельникова, 81-б, м. Київ, Україна
k_vasilisk@mail.ru*

У статті досліджено питання дотримання законності як загальної засади кримінального провадження під час об'єднання й виділення матеріалів досудового розслідування та кримінальних проваджень. Зокрема, наведено й обґрунтовано підстави для прийняття таких процесуальних рішень, які не передбачені чинним кримінальним процесуальним законом.

Ключові слова: кримінальне провадження, загальні засади кримінального провадження, законність, об'єднання й виділення матеріалів досудового розслідування, об'єднання й виділення кримінальних проваджень.

ОСНОВАНИЯ ДЛЯ ОБЪЕДИНЕНИЯ И ВЫДЕЛЕНИЯ УГОЛОВНЫХ ДЕЛ В КОНТЕКСТЕ ПРИНЦИПА ЗАКОННОСТИ

Козий В.В.

*Национальная академия прокуратуры Украины, ул. Мельникова, 81-б, г. Киев, Украина
k_vasilisk@mail.ru*

В статье исследованы вопросы соблюдения законности как общего принципа уголовного производства при соединении и выделении материалов досудебного расследования, а также уголовных производств. В частности, указаны и обоснованы основания для принятия таких процессуальных решений, которые не предусмотрены законом.

Ключевые слова: уголовное производство, общие принципы уголовного производства, законность, объединение и выделение материалов досудебного расследования, объединение и выделение уголовных производств.

REASONS FOR JOINDER AND SEPARATION OF CRIMINAL CASES IN THE CONTEXT OF THE PRINCIPLE OF LEGALITY

Kozii V.V.

*National Academy of Prosecution of Ukraine, Melnykov str., 81-a, Kyiv, Ukraine
k_vasilisk@mail.ru*

Legality as a general principle of criminal proceedings for joinder and separation of materials of pre-trial investigation and criminal proceedings means that the relevant procedural decisions should be made only on the grounds provided by the Criminal Procedure Code of Ukraine.

The impact of the general principle of legality on the institute of joinder and separation of criminal proceedings is manifested in the fact that the relevant procedural activities should be carried out only by